

Zegen ons
waar we in geloof voor leven
Zegen ons
waar we hoop en liefde geven
Zegen ons, God,
om de ander tot zegen te zijn.

Eerbied

Het oude jaar stond op het punt om te vertrekken.
Hij was een oude man geworden. Het was buiten koud en er lag sneeuw.
Daarom had hij een dikke gevoerde jas aangetrokken.
Toen de klokken twaalf uur sloegen
en ieder alleen nog maar oog had voor het nieuwe jaar,
verliet het oude jaar stilletjes het huis.
Maar toen gebeurde er iets vreemds; zijn jas bleef haken aan de spijker.
Omdat de deur was dichtgevallen, kon het oude jaar niet meer terug in het huis.
Hij moest nu kiezen.
Ofwel buiten in de sneeuw blijven en omkomen van de kou,
ofwel zijn hele jas kapot trekken en dan ook omkomen in de kou,
ofwel aankloppen en om hulp vragen.
Het oude jaar vroeg zich af of ze hem wel zouden willen helpen.
Hij was immers voorbij en bedankt.
Ja, natuurlijk, hij had veel gegeven in het voorbije jaar,
maar de mensen zijn je tegenwoordig al gauw weer vergeten.
Je bent tegenwoordig gauw afgedankt.
De mensen willen tegenwoordig alleen maar het nieuwe.
Zo stond het oude jaar te denken, daar bij die deur, vol twijfel.
Moe als hij was, viel hij bijna in slaap.
Toen besloot hij om het toch te wagen. Het was stil geworden in het huis.
Alles was donker.
Hij klopte aan.
Wat hij bijna niet durfde te verwachten, gebeurde: een kind deed de deur open.
'Ik zal je helpen,' zei het kind.
'Wie ben jij?' vroeg het oude jaar.
'Ik ben eerbied,' zei het kind.
Het oude jaar kreeg tranen in zijn ogen.
Zo'n lief kind had hij nog nooit gezien.
'Waar ben ik?' vroeg het oude jaar.
'In het huis waar het oude nieuw wordt', zei het kind.
Toen wist het oude jaar dat hij niet voor niets had geleefd.

Nieuwjaarsvredeswens

Mogen alle dagen van het nieuwe jaar je zegenen
met mensen die om je geven
met openheid naar het nieuwe
met veerkracht om hindernissen te overwinnen
met een schouder om op te hullen
en een hand om samen op weg te gaan;
Met steeds een visioen voor ogen
dat we samen onderweg zijn
bouwend aan een wereld
een goede wereld voor iedereen.

Het tere plantje van de hoop.

God onze Vader,
behoed ons voor de wanhoop,
de ultieme bekoring van onze tijd.

Want het laatste
wat men Gods kinderen
ontnemen kan
- na het geloof en na de liefde -
is juist de tere plant van de hoop,
het laatste wat wij
mensen nodig hebben
om te overleven in bange tijden.

Heer, laat niet toe
dat wij wegzinken
in die verzoeking,
dat wij en alle mensen
geen hoop meer zouden hebben.

Want dit is pas de dood, voorgoed:
het doven van de hoop.
Behoed ons voor zo'n sterven.
Amen.
Godfried Danneels

Ook in dit jaar leiden alle wegen
van Morgenland naar Avondland
door de woestijnen van het leven
en slingeren zich eindeloos
door het land van de vergankelijkheid.

Maar men kan op deze wegen
de gelukkige reis van de pelgrimstocht
naar het absolute maken,
de reis naar God.

Ga op weg,
mijn hart en trek voorwaarts.
De ster licht.

Veel kun je niet meenemen
op deze weg.
En veel gaat onderweg verloren.
Bekommer er u niet om.
Het goud van de liefde,
de wierook van het verlangen,
de mirre van het verdriet
heb je immers bij je.

Hij zal het aanvaarden.
En wij zullen vinden.
Karl Rahner

De tijden dat zijn wij, zoals wij zijn de tijden

1.

Wat was mooi het voorbije jaar?
Waar wil je graag voor **danken**?
Ook, en in het bijzonder,
om die kleine dingen.
(Dank u)

2.

Er waren ongetwijfeld
ook moeilijke ervaringen?
Bittere nasmaak.
Paden waar je je beter niet op begeeft.
Wil je ergens **vergeving** om vragen?
(Sorry)

3. Wat zou je God willen **aanbieden**

voor dit nieuwe jaar?
Een werkpunt,
een aandachtspunt,
een goed voornemen ...
Misschien wil je ook
een bijzondere genade vragen.
(Aub)

Graag een gezegend 2020 toegewenst!